

Pujol diu que no té cap proposta alternativa a la independència **Lamenta que la seva lleialtat amb Espanya no hagi estat corresposta i diu que voler separar-se d'Espanya és probablement l'actitud més digna**

'Si la idea d'Espanya que ara preval es consolida, l'alternativa està entre la independència i el gradual esborrament de la catalanitat i de Catalunya.' L'ex-president de la Generalitat **Jordi Pujol** fou així de contundent en la conferència titulada 'Residuals o independents? O alguna altra solució?', que va fer ahir al vespre a l' **IDEC** . Pujol, que va fer un bon repàs de la seva carrera política, va dir que ara no tenia cap proposta alternativa a la independència i va lamentar que la seva lleialtat amb Espanya no hagués estat corresposta (extracte, en [vídeo](#)).

Amb un auditori ple, i davant alts càrrecs del govern com Francesc Homs i els consellers **Felip Puig** i **Andreu Mas Colell**, Pujol va admetre que durant molts anys havia mirat de dissuadir els qui optaven per l'independentisme, però que ara ja no tenia més arguments per a continuar-ho fent. En el context actual, amb un espoli fiscal que supera el 9%, l'opció independentista és probablement l'actitud més digna. A la conferència també hi havia el portaveu del grup parlamentari del CiU, **Oriol Pujol**, i l'ex-president del parlament, **Heribert Barrera**, i personalitats de la societat civil catalana.

Pujol va dir, això sí, que, en opinió seva, la independència presentava encara un únic problema de viabilitat, 'que no podem deixar de banda': l'assoliment d'un estat propi xocaria amb l'estat espanyol, però també amb Europa: 'Pràcticament totes les independències europees del segle XX han estat resultat d'una acció independentista, però també per la implosió dels imperis o dels estats plurinacionals. Això seria més fàcil a l'Europa de l'est o central', va dir.

Ara, no va pas dir que fos un objectiu impossible, ben a l'inrevés. 'És veritat que han passat i passen coses al món que són tan difícils com ho pugui ser la independència de Catalunya'; i es va declarar optimista 'perquè Catalunya suma, és viva i té futur'. Els independentistes, va concloure, ja no poden ser criticats en nom de l'ètica, perquè no l'ha practicada ni Espanya ni els seus polítics, ni en nom del Tribunal Constitucional, ni en nom de l'economia, ni en nom del progrés social, perquè Catalunya ja ha començat a recular. 'Ni tan solament podran criticar els independentistes els qui no vagin a favor del pacte fiscal' –al·lusió al PSC i al PP.

Gairebé avergonyit de la seva actitud anterior

Pujol, que va dir que no es pensava pas que hagués de fer mai aquesta conferència, va recordar que durant cinquanta-cinc anys havia treballat per una Catalunya integrada a l'estat espanyol i no pas per la independència. I va dir que, quan rellegia els seus escrits de tot aquest temps, se sentia 'una mica astorat'. 'Gairebé m'avergonyeix veure com la meua, i la nostra, actitud, que eren fruit d'un sentiment de responsabilitat i de solidaritat autèntiques, d'arrel moral tant o més que política, ni han estat enteses ni han estat mínimament correspostes, sinó que han estat i són burlades.'

Pujol va dedicar una bona part de la conferència a exposar amb fets històrics la contribució que ha fet CiU al progrés econòmic i social d'Espanya. Un conjunt de contribucions que, vist el resultat final, s'han convertit en arguments en favor de la independència.

L'última mostra d'aquesta 'actitud de responsabilitat', va explicar, és molt recent: fa menys d'un any, quan Espanya maldava per no ser intervinguda per la Unió Europea com ho havien estat Grècia i Irlanda, **José Luis Rodríguez Zapatero** no podia comptar amb cap força política per a fer les reformes necessàries que evitessin aquesta intervenció. 'I va haver de ser CiU qui li acabés donant el suport que necessitava; la força política més representativa del nacionalisme català va jugar el que en podríem dir una carta espanyolista i europeista.'

La resposta d'Espanya

Però, malgrat totes les ajudes prestades des de Catalunya, 'la resposta d'Espanya ha estat una sentència del Tribunal Constitucional demolidora contra l'estatut'. Pujol va recordar que Zapatero mateix havia parlat de 'missió complerta', un cop dictada la sentència, essent així que ell havia promès que donaria suport al text que sortís del Parlament de Catalunya. 'Hom no sap si s'ha de qualificar de cinisme, de mala fe o simplement de niciesa.'

En definitiva, segons Pujol, Convergència sempre ha estat partidària de contribuir al progrés d'Espanya, acceptant fins i tot el 'café per a tothom' de la Transició. Però ara, tenint en compte l'espoli fiscal de Catalunya, 'hi ha una sensació d'engany i de tractar amb gent amb la qual mai no et podràs entendre i amb la qual no hi ha res a fer.'

30 març 2011

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)